

og nu citerer jeg fuldstændig som hr. Søvnald fra side 108:

»De foretrækker derfor at betragte humanitær intervention som et brud på folkeretten, som det internationale samfund generelt ikke bør acceptere . . .« – men det er jo ikke »citatslut«, for sætningen fortsætter således: ». . . men som det vil kunne vælge ikke at fordømme i tilfælde, hvor interventionen reelt er humanitær og kan retfærdiggøres moralsk.«

Det kan da ikke nytte noget at citere og sige »citatslut«, når det ikke er citatslut.

Hr. Villy Søvnald gjorde det i øvrigt også i første omgang, men da lod jeg det ligge, da han citerede følgende fra side 4 i regeringsredegørelsen:

»Det må således konstateres, at der ikke forelå et klart sikkerhedsrådsmandat til interventionen i Kosovo-konflikten . . .« – citatslut ifølge hr. Søvnald, men sådan fortsætter sætningen:

». . . men at interventionen var berettiget og nødvendig for at afværge en humanitær katastrofe, etniske udrensninger, folkedrab og sikre regional fred og sikkerhed.«

Må jeg ikke bede om, når hr. Søvnald citerer, at han citerer hele sætninger og ikke slutter sit citat halvvejs? Det giver jo en fuldstændig fordrejet mening.

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg gerne sige, at jeg accepterer hr. Søndergaards synspunkt. Jeg accepterer også, at den amerikanske forsvarsminister har udtalt sig som citeret, men det var altså ikke den danske regerings begrundelse for medvirken i Kosovo.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal sige til udenrigsministeren, at jeg selvfølgelig synes, det er væsentligt at citere, men ikke hele skrifter og specielt ikke, når de er så lange som DUPI's udredning. Et eller andet sted er man vel nødt til at standse et citat, ellers ville det jo blive en ganske vidtgående oplæsning.

Men det, som jeg synes er det afgørende i denne diskussion, er, at jeg har spurgt udenrigsministeren, om han ikke vil være med til at forsøge at finde et sæt kriterier. Og jeg forstår ikke den fuldstændige afvisning, og jeg forstår stadig væk ikke – selv efter at jeg har hørt det adskillige gange – den argumentation, der går

på, at det at finde nogle kriterier i retning af ingen egeninteresse og i retning af proportionalitet skulle medføre en doktrin. Det forstår jeg ikke. Betyder det, at regeringen ikke vil være med til at forsøge at finde frem til nogle kriterier, der er gældende fremover ved internationale konflikter, selv ikke på et lavt niveau? Jeg synes faktisk, det må være afgørende at udelukke lande, der har en direkte egeninteresse.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Først vedrørende citatteknik, som jeg ikke håber vi i fremtiden skal være uenige om: Selvfølgelig forlanger jeg ikke, at hr. Villy Søvnald, når han citerer fra DUPI-rapporten, skal citere hele rapporten fra ende til anden eller stå og læse den op, for det ville være meningsløst. Men jeg synes ikke, det er et urimeligt forlangende, at man i hvert fald citerer hele sætninger, så man ikke skaber et forkert indtryk af, hvad der faktisk menes med sætningerne. Det forlangende vil jeg gerne stå ved som et almindeligt og godt diskussionsprincip.

Jeg vil ikke udelukke, at der i de kommende årtier udvikler sig nogle mere faste regler for, hvornår humanitær intervention er legitim; det mener jeg ville være forkert at udelukke. Men jeg mener ikke, vi i dag er på det stadium, på det tidspunkt, hvor det for det første er hensigtsmæssigt og for det andet muligt. Jeg tror ikke, man kunne enes om det, og jeg mener som sagt – og det er det vigtigste – heller ikke, at det er hensigtsmæssigt, for dermed ville man jo i virkeligheden bevæge sig længere i retning af at udhule hovedreglen, nemlig at humanitær intervention kræver et udtrykkeligt sikkerhedsrådsmandat.

Af de grunde – og det er jo det, som er et hovedsynspunkt i DUPI's redegørelse – er det ikke ønskeligt, hensigtsmæssigt eller muligt på nuværende tidspunkt at opstille faste kriterier. Det er klart, at der, som det også er nævnt, er en række hensyn, som indgår i overvejelserne og kan tages i betragtning, men det er ikke det samme som at opstille kriterier eller udforme en doktrin.

Hermed sluttede forhandlingen.